

dar înkъ mi koniî din toate попоаре ле vorѳ еши astъ datъ din kasa sepvișdiniî.

Dșn' aчeeа, se șitъ împreжișrлă sъѳ, ши, пъ-тръnzîndѳ kș okiî affșndimile saleî, întrebъ:

— Sșntegî togî adșnagî?

— Da, togî, pesșnșe Petș.

-- Afarъ de Ișda, zisse Ion.

— Чине шtie șnde este елă? întrebъ Iisșș.

Disçinliî mi anostoliî se șitarъ șniî la alçii întrebîndș-se.

— Niminiî din noi nș шtie, pesșnșe Ion. Ne a пърșitѳ пçiîнѳ înainte de a плека Petș mi kș mine la Ierșsalimѳ. Amѳ kpezștѳ, nevъzîndș-лă kъ л'ai trimisѳ kș vre o însърçinare.

— Nș, pesșnșe kș întpistape Iisșș, mi în minștlă aчesta, елă dъ askșl.ipe alși, iar nș mie... Dar i mșlçșmeskѳ kъ mъ lassъ șнѳ minștѳ sъ mъ dșkѳ la mșmъ-meа sъ-mî ieаѳ zioа vșnъ de la dînsa. Façegî dar o datъ прегъtipile çineî; kъndѳ va sosi Ișda, voiș intra dșnъ dînsлă.

Iisșș еши, ши se îndrentъ singșrѳ kъtre kasa çea mikъ de kape vorșirъmѳ, ши șnde femeile sъnte epа sъ çineze împreșnъ.

În tindъ, Iisșș aflъ pe Mardalina.

— Çe façî tș akolo, koniîла mea? o întrebъ елă.

— Simçissemѳ kъ epаî sъ viî, o Doamne! zisse Mardalina, mi îmaintamѳ kъtre tine.

Iisșș i dette mъna sъ'i o sърște.